

Men jeg har også arbejdet med det her i min tidligere karriere, og det er bestemt ikke mit indtryk, at der er så lang sagsbehandlingstid.

Tværtimod fungerer det jo på den måde, at man rejser sin klage, og så er det i virkeligheden, hvis udlejer ikke vil anerkende den, udlejers pligt at forelægge sagen for huslejenævnet. Ellers kan man gøre man det selv, og så går det faktisk rimelig hurtigt hos huslejenævnet.

Men jeg startede med at sige, at jeg ikke skal kunne afvise, at der findes enkeltstående eksempler på, at der går 1, 2 og 3 år, før man har konstateret, om der er skimmelsvamp eller ej eller andre ting, som huslejenævnene behandler. Men det er bestemt ikke billedet, at der går så lang tid.

I øvrigt må man acceptere, at der er sagsbehandlingstid på alting. Der er altid sagsbehandlingstid. Hvis nogen siger skimmelsvamp, og nogle andre siger: Nej, det tror vi ikke på, så må man have det undersøgt, for så står påstand mod påstand. Det er det, et tvistløsningsystem går ud på.

Alternativt skal man bare indføre et system, hvor en lejer kan sige skimmelsvamp, og så skal en udlejer bare acceptere det, uanset om det er rigtigt eller ej. Det kan vel heller ikke være det, Socialdemokraterne vil. Men det er jo alternativet, hvis ikke man vil vente på et tvistløsnings-system.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er fru Charlotte Fischer.

Charlotte Fischer (RV):

Det Radikale Venstre deler hensigten i det her, som er at gøre noget ved det problem, der hedder skimmelsvamp. Det er både udbredt, så meget ved vi – det er hver ottende udlejningsbolig, der er ramt af det – og det kan også være et alvorligt helbredsmæssigt problem, der giver hoste, astma, allergi, åndedrætsbesvær og alt muligt. Så der er gode grunde til at tage det alvorligt og gøre noget ved det. Det er vi vist enige om her i dag. Spørgsmålet er så, hvad det er, vi skal gøre.

Jeg vil allerførst sige, at vi ser meget positivt på, at der bliver lavet en undersøgelse af det her område. Debatten i dag har vist, at der er mange løse påstande og måske meget lidt håndfast viden om, hvor stort problemets omfang egentlig

er. Hvor er det, problemet er størst, og hvor gør vi rigtigst i først og fremmest at sætte ind?

Vi synes også, det er tankevækkende, sådan som debatten har udfoldet sig i dag, at det her forslag, der ligger foran os, sådan som vi ser det, slet ikke er svaret på det, der tilsyneladende lyder, som om det er problemet. Jeg hæfter mig meget ved, at de mange spørgsmål, der er kommet i dag under debatten, næsten alle over en bank har handlet om det problem, der hedder tid.

Kl. 18.50

Når beboere befinder sig i en bolig, der er sundhedsskadelig, er det selvfølgelig skidt, hvis de skal sidde i den bolig år ud og år ind og vente på en afgørelse og få dårligere og dårligere helbred. Det er klart, at hvis vi som udgangspunkt siger, at vi ikke vil acceptere, at folk år ud og år ind er i boliger, som er sundhedsskadelige, så er det jo det problem, man skal håndtere. Det her forslag håndterer slet ikke det problem efter min bedste vurdering.

Man burde så i givet fald fremsætte et forslag, der skulle handle om at sætte frister på eller noget andet, men med det her forslag kan man jo sige, kan en lejer lige så vel ende i et tvistssystem, hvor der går år efter år, f.eks. når man i tvivlstilfælde skal afgøre, som der står her i forslaget, om det nu er udlejers ansvar, at der er skimmelsvamp i boligen.

Vi mener, at på det her grundlag kan vi ikke støtte forslaget, men vi støtter, der bliver gjort noget, og vi støtter, det bliver undersøgt, og vi ser også gerne en bred undersøgelse. Det gør vi sådan set, fordi vi mener, det kan give et grundlag for at lave en prioritering af, hvor vi først og fremmest skal sætte ind.

Vi synes også, det her forslag er skævt. Vi mener, der er to parter, der kan have et ansvar for skimmelsvamp. Det kan være udlejeren, og det har de helt sikkert i mange tilfælde, men det kan også være lejerne. Vi hæfter os ved i rapporter, at lejerne kan gøre rigtig mange ting for selv at bekæmpe den. De kan lufte ud og tørre tøj ud udenfor eller i en tørretumbler, og de kan gøre mange andre ting. I en rapport fra Statens Byggeforskningsinstitut kan man faktisk læse, og jeg citerer:

Der er et betydeligt behov for bedre kendskab blandt beboerne til forekomst, funktion og brug af udluftningsventiler og installationer for udsugning fra køkken, toilet og baderum.

Det, jeg læser op, er jo et eksempel på, at problemet også kan være kommunikation, fordi